

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.III.20.073/2025/6.

Az I.r. felperes:

Felperes1 (Cím3.)

A II.r. felperes:

Felperes2 (cím16)

Az I-II.r. felperések képviselője:

felperesi képviselőinek neve és címe

Az I.r. alperes:

Alperes1 (Cím1)

Az I.r. alperes jogi képviselője:

alperesi képviselő neve és címe

A III.r. alperes:

Alperes3. (Cím8.)

A III.r. alperes képviselője:

alperesi képviselő neve és címe2

A per tárgya:

közös tulajdon megszüntetése és használati díj

Az elsőfokú bíróság és fellebbezett határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 32.P.20.290/2024/4. számú ítélete

A fellebbező és a fellebbezés sorszáma:

I-II. r. felperesek 6. sorszámú beadványa

Ítélet

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és az I-II. r. felperesek, valamint az I. r. alperes által az állam javára személyenként fizetendő feljegyzett kereseti illeték összegét 500.000 (ötszázezer) forintra leszállítja.

Kötelezi az I. és II. r. felpereseket, hogy fizessenek meg a Magyar Államnak személyenként 79.390 (hetvenkilencezer-háromszázkilencven) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Tájékoztatja az ítéltábla a felpereseket, hogy az állam javára fizetendő eljárási illetéket az adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kötelesek megfizetni. Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett természetes személy adóazonosító jelét közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felülbírálat alapjául szolgáló releváns tényállás

[1] A helyrajzszám. helyrajzi számú, természetben a Cím1 alatti ingatlan 1/3-1/3 arányban az I. és II. r. felperesek, valamint az I. r. alperes tulajdonában áll. Az ingatlanon a III. r. alperes javára 7.426.825 Ft és járulékai erejéig végrehajtási jog van bejegyezve. Az ingatlanon a per korábbi II. r. alperese javára bejegyzett özvegyi jog – lemondása folytán – a per alatt törlésre került 2023. december 4-én. Az ingatlant a korábbi II. r. alperes használta kb. 2015-2016-ig. Oda az ő engedélyével 2018-ban az I. r. alperes költözött be családjával, akik az ingatlant 2024. április elején hagyták el, és azt 2024. április végén ürítették ki. Az ingatlan beköltözhető 2024. évi forgalmi értéke 27.657.000 Ft, az egy tulajdonosra eső összeg

9.219.000 Ft. Az ingatlan használati díja a 2024. januártól áprilisig terjedő időszakban havi 139.000 Ft, az egy tulajdonosra eső összeg havi 46.333 Ft.

A kereset

[2] A felperesek a 2023. június 22-én benyújtott eredeti keresetükben egyrészt a közös tulajdon megszüntetését kérték: elsődlegesen a felperesek 1/3-1/3 tulajdoni illetőségének az I. r. alperes által való megváltása útján személyenként 16 millió Ft megváltási ár ellenében; másodlagosan árverés útján 55 millió Ft legkisebb árverési vételár mellett. Másrészt kérték kötelezni az I. r. alperest az ingatlan használatért 2023. július 1-jétől a közös tulajdon megszüntetéséig terjedő időszakra felperesenként havi 50.000 Ft, összesen havi 100.000 Ft többlethasználati díj megfizetésére. A III. r. alperest mindezek tűrésére kérték kötelezni.

A pertárgyértéket 37.866.666 Ft-ban jelölték meg, amely egyrészt a közös tulajdon megszüntetése iránti kereset vonatkozásában az 55 millió Ft ingatlanérték alapján a felperesek összesen 2/3 tulajdoni hányadára eső 36.666.666 Ft-ból, másrészt a többlethasználati díj iránti kereset vonatkozásában a felperesek által követelt összesen havi 100.000 Ft alapján az egy évi összegnek megfelelő 1.200.000 Ft-ból tevődött össze.

[3] A perfelvétel lezárásáig történt módosításokat követően végleges keresetükben árverés esetére a legkisebb vételárat 30 millió Ft-ban jelölték meg, míg – a korábbi II. r. alperes hasznélvezeti jogának megszűnésére és I. r. alperes kiköltözésére tekintettel – a többlethasználati díj iránti keresettel érintett időszakot a 2024. januártól áprilisig terjedő időszakra módosították a havi összesen 100.000 Ft összeg érintése nélkül (a két felperes igénye mindösszesen 400.000 Ft-ra változott). A szakvélemény elkészülte után az érdemi tárgyalási szakban a használati díj összegét havi 46.000 Ft-ra, felperesenként összesen 184.000 Ft-ra csökkentették.

[4] Perköltség címén a felperesek személyenként 650.000 Ft + Áfa ügyvédi munkadíjat számítottak fel az ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés *b)* pontjára utalással, valamint a II. r. felperes további 294.625 Ft-ot az általa előlegezett szakértői költségek címén. A III. r. alperessel szemben perköltségigényük nem volt.

Az ellenkérelem

[5] Az I. r. alperes eredeti ellenkérelmében a közös tulajdon megszüntetése iránti kereset vonatkozásában elsődlegesen annak alkalmatlan időre való esése miatti elutasítását kérte. Ennek hiányában másodlagosan az I. r. alperes általi megváltásra, illetve árverés útján való megszüntetésre irányuló kereseti kérelem körében arra hivatkozott, hogy a megváltásra nem képes, valamint a megváltási ár és az árverési ár is jelentősen eltúlzott, mert nem veszi figyelembe az ingatlant terhelő II. r. alperest illető hasznélvezeti jog és III. r. alperest illető végrehajtási jog értékcsökkentő hatását. Az ingatlan e terhekkal csökkentett értékét 22.973.175 Ft-ban, tehermentes értékét legfeljebb 35 millió Ft-ban jelölte meg. Módosított ellenkérelmében a közös tulajdon megszüntetését nem ellenezte, de az árverés útján való

megszüntetés legalább 35 millió Ft-os vételárral kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperesek őt a közös értékesítés tárgyában nem keresték meg, annak részleteit nem tisztázták, megegyezésre nem törekedtek, míg az ingatlan magához váltására, illetve az ingatlanhoz való korlátlan hozzáférésre irányuló felperesi követeléseket nem kívánta teljesíteni, mert a II. r. alperes haszonélvező hozzájárulásával a teljes ingatlant használhatta.

A többlethasználati díj iránti kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az ingatlant az özvegyi jog jogosultjával történt megállapodás folytán teljes egészében jogosult volt használni.

Az I. r. alperes perköltséget nem számított fel.

[6] A III. r. alperes az árverést nem ellenezte, feltéve, hogy a legalacsonyabb vételár meghaladja a teljes követelését, és az árverésre beköltözhető állapotban kerül sor. Perköltségigénye nem volt.

Az elsőfokú bíróság döntése és indokai

[7] A törvényszék elrendelte az ingatlanon fennálló közös tulajdon árverés útján való megszüntetését 27.657.000 Ft legkisebb árverési vételár mellett azzal, hogy a befolyt vételárból először a III. r. alperes végrehajtási joggal biztosított teljes követelését kell kiegyenlíteni, a fennmaradó rész a feleket – a költségek levonását követően – tulajdoni hányaduk arányában illeti. Kötelezte az I. r. alperest a felperesek javára személyenként 184.000 Ft többlethasználati díj megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[8] Kötelezte az I. r. alperest az I. r. felperes részére 462.280 Ft, a II. r. felperes részére 662.280 Ft perköltség megfizetésére, valamint kötelezte a felpereseket és I. r. alperest személyenként 757.333 Ft feljegyzett kereseti illeték állam javára való megfizetésére.

[9] A közös tulajdon árverés útján való megszüntetését a felperesek és I. r. alperes egyező nyilatkozatával indokolta, míg a legkisebb árverési vételárat az igazságügyi szakértői véleményre alapította. A többlethasználati díj iránti kereset tekintetében rámutatott, hogy a korábbi II. r. alperes özvegyi jogának megszűnése után az I. r. alperesnek az ingatlan teljes használatára való joga megszűnt, így a módosított keresettel érintett 2024. januártól áprilisig terjedő időszakban jogalap nélkül használta a felpereseket illető tulajdoni hányadokat. A használati díj összegét az igazságügyi szakértői véleményre alapítottan határozta meg személyenként havi 46.000 Ft-ban, személyenként 4 hónapra összesen 184.000 Ft-ban.

[10] A felperesek által felszámított perköltség tekintetében figyelembe vette azt a körülményt, hogy a felperesek eredetileg fejenként 16 millió Ft megfizetésére tartottak igényt, melyhez képest az árverési vételár legkisebb összege mellett fejenként mintegy 9 millió Ft-ra jogosultak, így az eredeti keresethez képest csak 56 %-ban tekinthetőek pernyertesnek. Az ügyvédi munkadíjat ezért ebben az arányban ítélte meg az egyes felpereseknek bruttó 462.280 Ft összegben. A pertípus sajátosságára hivatkozással a szakértői bizonyítás 294.625 Ft költségének viselésre a feleket egyenlő arányban kötelezte és mivel azt kizárólag a II. r

felperes előlegezte az ő javára állapított meg további 200.000 Ft költséget, melynek megfizetésére az I. r. alperest kötelezte.

A felperések személyes illetékfeljegyzési (helyesen: illetékre kiterjedő költségfeljegyzési) joga folytán feljegyzett kereseti illetéket az eredeti pertárgyérték alapján kétszer 1.136.000 Ft, összesen 2.272.000 Ft összegben határozta meg és úgy rendelkezett a pertípus sajátosságaira utalva, hogy azt a felperések és az I. r. alperes egyenlő arányban viselik.

A fellebbezés

[11] Az I-II. r. felperések fellebbezésükben az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatásával az I. r. alperest a felperések javára személyenként 650.000 Ft ügyvédi munkadíj, a II. r felperes javára további 294.625 Ft szakértői díj, valamint az állam javára a teljes 2.272.000 Ft feljegyzett kereseti illeték megfizetésére kérték kötelezni.

[12] Fellebbezésüket azzal indokolták az ügyvédi munkadíj tekintetében, hogy az elsőfokú ítéletben alapul vett 56 %-os pernyertességgel szemben 92 %-os pernyertesek. A törvényszék nem vette figyelembe, hogy az 1/2017. (IX.11.) PK vélemény 16. pontjában foglaltak szerint, *„Ha a bíróság a felperes keresetének helyt adva szünteti meg a közös tulajdont, a felperes a közös tulajdon megszüntetése tekintetében pernyertesnek, az alperes perverzesnek minősül.”* Továbbá a felperések az I. r. alperesnek felróhatóan nem tudtak az ingatlanba bejutni, emiatt annak pontos értékét meghatározni, mert az I. r. alperes a per előtti egyeztetéstől és az ingatlan megtekintésétől elzárkózott. A per alatt is váltogatta jogi képviselőit, ezért perbeli egyeztetésre, egyezsége sem volt mód. Végül arra hivatkoztak, hogy a felperések a perfelvétel lezárása előtt keresetüket megváltoztatták és árverés esetére az ingatlan értékét 30 millió Ft-ban jelölték meg. E keresetváltoztatásra figyelemmel a szakvélemény szerinti 27.657.000 Ft értékhez képest határozták meg 92 %-ában pernyertességük arányát.

[13] A szakértői költség tekintetében a fellebbezési kérelmet arra alapították, hogy a szakértő kirendelésére kizárólag az I. r. alperes vitatása okán került sor, ami felesleges költség volt.

[14] A feljegyzett 2.272.000 Ft kereseti illeték tekintetében arra hivatkoztak, hogy az is kizárólag az I. r. alperesnek felróhatóan merült fel, mivel az ítélet szerinti tartalommal a felperések már jóval korábban meg kívántak egyezni, de attól I. r. alperes elzárkózott a per előtt és alatt is, így a perre ő adott okot. Utaltak arra is, hogy számszakilag helytelen az illeték, mert azt a módosított kereset 30.368.000 Ft pertárgyértéke alapján kellett volna meghatározni.

[15] Az alperések fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az ítéltábla döntése és indokai

[16] A fellebbezés – annak indokai alapján – nem alapos. A meg nem fizetett kereseti illeték összege tekintetében az ítéltábla hivatalból változtatta meg részben az elsőfokú rendelkezést.

[17] Az ítéltábla a fellebbezés tekintetében az elsőfokú ítéletet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 370. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem, az abban felhozott indokok alapján és keretek között bírálta felül. Rámutat az ítéltábla, hogy a fellebbezés lényegében a teljes perköltség I.r. alperes általi viselését célozza. A fellebbezés indokai alapján azonban a támadott rendelkezések fellebbezési kérelemnek megfelelő megváltoztatására nem volt mód.

[18] A fellebbezés a hivatkozott 1/2017. PK vélemény 16. pontja indokolásának kiragadott részletét idézi, amely arra az esetre vonatkozik, ha a bíróság a közös tulajdont a keresetnek helytadva a kért módon és tartalommal szünteti meg. Az elvi tartalmat azonban a 16. pont a következők szerint mondja ki: *„Az elsőfokú eljárásban a keresetnek helyt adó ítéletben helye lehet a perköltség megosztásának, ha ezt a feleknek a közös tulajdon megosztására vonatkozó nyilatkozatai indokolják.”* Önmagában tehát még a keresetnek való helytadás sem jelent e pertípusban feltétlenül teljes pernyertességet, mert tekintettel kell lenni arra is, hogy a felek a megszüntetés módjával összefüggésben milyen nyilatkozatokat tettek, illetve a közös tulajdon megszüntetésére a felperes által megjelölt módon kerül-e sor. Ha a megszüntetés teljes egészében a felperes kérelmének megfelelően történik, úgy a perköltséget az alperes viseli. Ha a felperes által kért megszüntetés módját az alperes vitatja, és ennek következtében a bíróság a keresettől eltérő módon szünteti meg a közös tulajdont, a felperes a megszüntetés módját tekintve nem minősül pernyertesnek. Ebben az esetben a pernyertesség-pervesztesség arányát a megszüntetés módjára figyelemmel kell meghatározni.

[19] A fentiek alapján tehát a jelen esetben figyelembe kell venni, hogy a felperesek elsődlegesen az I. r. alperes általi megváltás útján kérték a közös tulajdon megszüntetését. E keresetet az elsőfokú eljárás során nem vonták vissza, attól nem álltak el és e körben az eljárás megszüntetésre nem került, valamint azt a fellebbezés is változatlanul kereseti kérelemként tünteti fel. Az elsődlegesen kért megszüntetési mód tekintetében tehát a kereset eredménytelen lett, csak – végül a felek által egyezően kért – árverés útján való megszüntetés iránti másodlagos kereset volt alapos; mégpedig összecszerűségében is a végleges keresettől is alacsonyabb árverési vételárral.

[20] Emellett a fellebbezés – amint az elsőfokú ítélet is – figyelmen kívül hagyta, hogy a felperesek tárgyi keresethalmazatban többlethasználati díj iránti keresetet is érvényesítettek. E keresetet pedig eredetileg teljesen megalapozatlanul indították, mivel jogalapját tekintve csak a per alatt történt II. r. alperesi joglemondás miatt vált – részben – alapossá. Összecszerűségét tekintve pedig a 2023. júliustól határozatlan időig tartó és felperesenként havi 50.000 Ft használati díj helyett csupán 4 hónap időtartamra és havi 46.000 Ft összegben volt alapos.

[21] Az eredeti keresetek és a megítélt igények összecszerűsége összevetésével pedig az állapítható meg, hogy a felperesek összesen 49 %-ban lettek pernyertesek. Az eredeti keresetek alapján számítandó pertárgyértéket a közös tulajdon megszüntetése iránti kereset esetében – a fellebbezésben és az elsőfokú ítéletben is írtaktól eltérően – a magasabb

pertárgyértékű másodlagos kereset pertárgyértéke alapján kell meghatározni, ami a keresetlevélben helyesen megjelölt 36,6 millió Ft, míg a használati díj iránti kereset esetében 1,2 millió Ft. Az előterjesztett keresetek pertárgyértéke tehát a keresetlevélben helyesen megjelölt 37,8 millió Ft. Ehhez képest a jogerős ítélet alapján *összegét tekintve* a felperesek összesen 18,25 millió Ft értékben, azaz 49,8 %-ban pernyertesek a közös tulajdon megszüntetése, és csupán 368.000 Ft, azaz 30 %-ban pernyertesek a használati díj iránti kereset tekintetében. A két kereset az eredeti 37,8 millió értékhez képest összesen 18.622.000 Ft értékben, azaz 49,1 %-ban vezetett eredményre.

[22] Alaptalanul hivatkozott a fellebbezés a keresetek leszállítására. A bírói gyakorlat alapján (BDT2017. 3654.) főszabály szerint a kereset leszállítása esetén a pernyertesség-pervesztesség arányát az eredeti kereset szerint kell megállapítani. A leszállítás tehát a perköltségviselés szempontjából a pervesztéssel azonos következménnyel jár és a részleges pernyertesség szabályait kell alkalmazni. Ez alól kivételnek tekinti a gyakorlat, ha a leszállításra a perre okot adó alperes per alatti teljesítése miatt került sor (BH1983. 237.). E gyakorlatot kodifikálta lényegében a Pp. 83. § (4) bekezdése. A törvényi indokolás rögzíti: „(...) *Részleges pernyertesség esetére a törvény a hatályoshoz képest szövegezésében más, de eredményében ugyanolyan szabályt rögzít. (...) Újításként, az egyértelműség kedvéért rendezi azt az esetet, ha az ítélet szerint a megváltoztatott kereset részben vagy egészben alapos ügy, hogy a fél az önállóan elbírállható kereseti követelése összegét leszállította. Ebben az esetben a felet a leszállított rész tekintetében főszabály szerint pervesztésnek kell tekinteni. Az új rendelkezés arra készíti a felet, hogy a keresete összecszerűségét a tényleges követelése alapján határozza meg, de kivételek megteremtésével méltányolja azokat az eseteket – például az alperes utólagos teljesítése – amikor erre nem volt lehetősége.*”

[23] Megalapozatlanul hivatkozott a fellebbezés arra is, hogy a reális értéket az alperesnek felróható okból nem tudták meghatározni, mert az ingatlanba nem tudtak bejutni. Egyrészt a keresetlevélhez csatolt 2023. áprilisi alperesi válaszlevél – az I. r. felperesi levél hiányában is – azt mutatja, hogy a felperesek birtoklási igényt („korlátlan hozzáférést”) támasztottak a per előtt először. Másrészt a válaszban az alperes kifejezetten felajánlotta az ingatlan előre egyeztetett időpontban való megtekintésének lehetőségét. Harmadrészt a felperesek igényüket a keresetindításkor jelentősen eltúlzottan jelölték meg, hisz az 55 millió Ft a kétszerese a (haszonélvezeti jog későbbi per alatti megszűnését követően készült) szakvélemény által megállapított értéknek. Továbbá az árverési vételár előbb 42 millió, majd 35 millió Ft-ra való leszállítása is még a megtekintés alapján beszerzett értébecslés nélkül és előtt történt. Végül az I. r. alperes által csatolt 2023. májusi levelezés (27. sorszámú irat) épp azt mutatja, hogy az I. r. alperes az I. r. felperes 15 millió Ft-os megváltási árral való felszólítására maga is értébecslést, valamint az ingatlan terheinek elszámolását tartotta szükségesnek, melyre az I. r. felperes a per megindítását helyezte kilátásba és azt megindította. Rámutat az ítéltábla, hogy a II. r. felperes részéről semmilyen per előtti cselekmény nem igazolt, valamint arra sincs adat, hogy a felperesek közös értékesítést kezdeményeztek volna a per előtt.

[24] A II. r. felperes által előlegezett szakértői díj fennmaradó részének alperesre terhelése tekintetében helytelen az az érvelés, hogy az alperes vitatása folytán az felesleges költség volt. Az alperesnek ugyanis jogában és érdekében áll a bizonyítatlan, és a fentiek szerint a valós érték kétszeresét kitevő összecszerűséget vitatni. Az utolsó leszállítás szerinti 30 milliós árverési árra vonatkozó felperesi nyilatkozatról pedig a szakvélemény igazolta, hogy az is magasabb volt a reális forgalmi értéknél.

[25] A teljes feljegyzett kereseti illeték alperesre terhelése körében is megalapozatlan a fellebbezési érvelés. Nincs jogilag értékelhető jelentősége annak a körülménynek, hogy a pert megelőzően vagy alatt az alperes nem köt egyezséget a felperesekkel, illetve nem cselekszik a felperesek által kért módon. Téves továbbá, hogy az ítélet szerinti tartalommal kívántak a felperesek megegyezni, amit az alperes elutasított. Egyrészt az ítélet szerinti árverési értékesítés peren kívül nem lehetséges. Másrészt a fent említett levelekből az tűnik ki, hogy a felperesek, közülük is csak az I. r. felperes, és ő is csak az I. r. alperes általi megváltással, valamint az ítéletnél jóval magasabb áron kívánt megegyezni, közös értékesítésére vonatkozó ajánlatuk pedig nem volt.

[26] Mindezek alapján valamennyi fellebbezésben felhozott indok alkalmatlan volt a perköltségről való elsőfokú ítéleti rendelkezés alperes terhére való megváltoztatására.

[27] A kereseti illeték összegét illetően helyesen vetette fel a fellebbezés annak számszaki helytelenségét. Ám az sem a fellebbezésben megjelölt okból téves, mivel a kereseti illetéket sem érinti a kereset leszállítása az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 41. § (2) bekezdése alapján. Az ítéltábla a Pp. 383. § (6) bekezdése alapján hivatalból észlelte, hogy az elsőfokú ítélet a meg nem fizetett illeték összegét magasabban határozta meg, mint ami az államnak jár. A keresetlevél és az elsőfokú ítélet is ugyanis tévesen határozta meg a kereset illetékalapját felperesenként, és határozta meg a kereseti illetéket ennek alapulvételével külön-külön. Az Itv. 39. § (1) és 40. § (1) bekezdése alapján ugyanis az illeték alapja az eljárás megindításkor előterjesztett igények összértéke, míg annak maximális mértéke a perindításkor hatályos Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján legfeljebb 1.500.000 Ft. Ezen illetéket kell a pert indító két felperesnek megfizetni a Pp. 87. §-a alapján érdekeltységük, jelen esetben egyenlő arányban. Mivel a fellebbezés e körben nem érintette az illetéknek a felek egyenlő tulajdoni arányára figyelemmel egyenlő arányban való megosztását, ezért az ítéltábla a helyes 1.500.000 Ft összegű meg nem fizetett illetéket ugyanezen arányban osztotta meg a felek közt. Így az elsőfokú ítéletet ebben a részében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és mindegyik peres fél terhére 500.000 Ft-ban határozta meg az állam javára fizetendő kereseti illetéket.

[28] A fentiek folytán a fellebbezés eredménytelensége miatt a felperesek a Pp. 83. § (1) és (5) bekezdése alapján a másodfokú perköltségük megtérítésére nem jogosultak és a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján kötelesek a feljegyzett fellebbezési illetéket az államnak megfizetni, ugyancsak egyenlő arányban. Annak összegét fellebbezésükben szintén tévesen jelölték meg a leszállított perérték 30.368.000 Ft összegében. A fellebbezési illeték alapja ugyanis az Itv. 39. § (1) bekezdése alapján a jogorvoslati eljárásban vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke. Ez jelen esetben összesen 1.984.731 Ft: az I-II. r. felpereseknek személyenként megítélt 462.280 Ft ügyvédi munkadíj és a fellebbezésben kért 650.000 Ft különbözeteként jelentkező személyenként 187.720 Ft (2x187.720 Ft) + az I-II. r. felperesekre terhelt személyenként 757.333 Ft illeték, melyet a fellebbezésben teljes egészében az alperesre kértek terhelni (2x757.333 Ft) + a II. r. felperes javára megítélt 200.000 Ft szakértői díj és a fellebbezésben kért 294.625 Ft különbözeteként jelentkező 94.625 Ft. A fellebbezésben vitatott érték, azaz 1.984.731 Ft után fizetendő fellebbezési illeték összege 158.780 Ft, melyet a felperesek egyenlő arányban köteles megfizetni az államnak.

Dr. Maurer Ádám sk.

a tanács elnöke

Dr. Zsitva Ágnes sk.

előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.

bíró